

ÉNEKEK JÉZUS SZÍVÉHEZ

125

LESZÁLLOTTÁL AZ OLTÁRRA

1. Le - szál - lot - tál az ol - tár - ra, ó, Jé - zu - som Szent Szí - ve,
Szent Szí-ved- re, szent-sé - ged - re meg-haj-lik a föld sí - ne.

Di - csér - tes - sék é - des ne - ved, ó, szent-ség szent Is - te - ne,

En - gedd, hogy buz - gón dí - csér - jünk mind-ö - rök-kön ö - rök - re.

2. Ó, te ember, bűnös ember, nézz Jézus oltárára,
Ott meglátod Megváltódat feszítve keresztfára.
Azért halt meg Ő értetted, hogy a bűntől megmentsen,
Hogy az örökélet útján a mennyekbe vezessen.
3. Ó, Jézusom drága Szíve, az élet forrása vagy,
Vedd Szent Szíved oltalmába itt esdeklő nyájadat.
Ha ránk borul szemfödélünk, s mikor minden szív oly bús,
Ott is veled elmondhassuk, dicsértessék a Jézus.

JÉZUS TISZTA, SZENT SZÍVE

$\text{♩} = 64$

1. Jé - zus tisz - ta, Szent Szi - ve, sze - re - tet ol - tá - ra,
Pi - ros vér - rel lel - ke - met mosd meg szép tisz - tá - ra.
O - da - ha - jol bús szí - vem a te jó szí - ved - hez,
Kap - csold az én szí - ve - met ö - rök - re ti - ed - hez.

2. Habár mint az angyalok, úgy szerethetnélek,
Eléggé, én Jézusom, mégsem szeretnélek.
Volna olyan sok szívem, mint csillag az égen,
Szeretni nem tudna, hajh, téged méltóképpen.

3. Elhervasztá szívemet a vétek fullánkja,
Adjon bele életet szerelmed tűzlángja.
Ím, erősen fogadom, többé meg nem bántlak,
Nem leendek hűtelen ezután irántad.

4. Te légy az én vigaszom, fényem s dicsőségem,
Te légy minden örömem, minden édességem.
S hogyha majd elközeleg élttem végórája,
Te légy, Jézus Szent Szíve, lelkem koronája!

Feketető, Kéri István (60), 2001

Dallamát vö. Tárkányi-Zsaskovszky 1874, 91. sz.; Szendrei-Dobszay-Rajeczky 1979, ?II/136.

ÉDES JÉZUS, ÖNTSD SZÍVEMBE

Parlando ♩=82

1. É - des Jé - zus, öntsdi szí - vem - be lán - go - ló sze - rel - me - det,
Ki - ben an - nak tü - ze lán - gol, a po - ko - lé nem le - het.
Ki - ben an - nak ég a lán - g - ja, csak fe - léd tart szün - te - len,
Tisz - ta lel - kek bol - dog - sá - ga, Jé - zus Szi - ve, légy ve - lem!

2. Édes Jézus, öntsd szívembe a hithősök jellemét,
Hogy hirdessem drága neved bátorsággal szerteszét.
Mártírhittel a világot s hiúságát megvetem,
Taníts érted lelkesülni, Jézus Szíve, légy velem!
3. Édes Jézus, védd szívembe szent buzgalmad horgonyát,
Szegény lelkem hogy remélje boldogságát odaát.
Gyenge szívek erős vára, bátorítsad a szívem,
Hogy a harcot jól megállja, Jézus Szíve, légy velem!

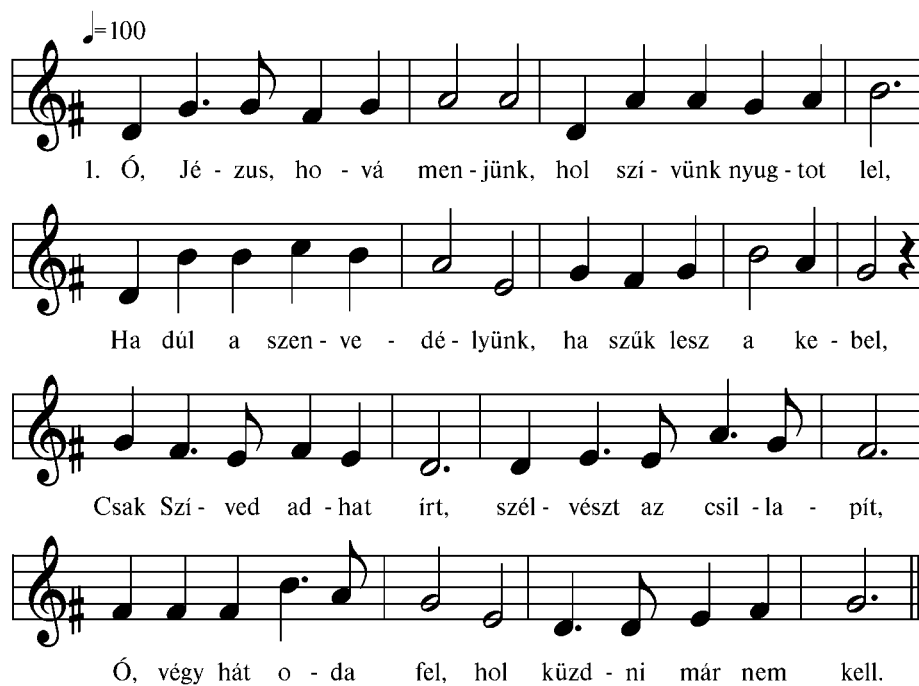
Csóka, Jasura József (55), 1999

Szövegét vö. Szalay 2000, 61. sz.

128

Ó, JÉZUS, HOVÁ MENJÜNK

$\text{♩} = 100$

1. Ó, Jé - zus, ho - vá men - jünk, hol szí - vünk nyug - tot lel,
Ha dúl a szen - ve - dé - lyünk, ha szűk lesz a ke - bel,
Csak Szí - ved ad - hat irt, szél - vészt az csil - la - pít,
Ó, végy hát o - da fel, hol küzd - ni már nem kell.

2. Ó, Szív, mely szerettében a borún ándereng,
Ó, Szív, mely bő kegyében érettünk szenvedett,
Ha hull szívünk könnye, mert bánat dúl benne,
Segítsd a szenvedőt, ó, adj új tetterőt!

Csóka, Jasura József (55), 1999

NÉZZ LE MENNYBŐL

$\text{♩} = 60$

1. Nézz le mennyből szép ha - zánk - ra, Is - ten, ég és föld U - ra,
Bús ü - gyün - ke - t Szi - ved szán - ja, nagy né - pünk jaj - pa - na - sza.
Ne hagyj, Szent Szív, Jé - zus Szi - ve, ne hagyj min - ke - t ma - gunk - ra,
Ir - gal - mad - nak nagy vol - tá - ból hozz bé - két or - szá - gunk - ra,
Hozz bé - két or - szá - gunk - ra.

2. Vér földi be a világot, gyűlölet él a szívben,
Jézus Szíve, nagyságodat nem becsüli senki sem.
A mi hazánk hű fiai, hívó néped felkiált,
A bűnözön vérbe fült már, küldd a béke angyalát,
Küldd a béke angyalát!

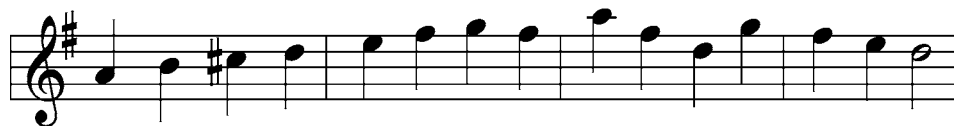
Egyházaskér, Pópity Péterné Losoncz Erzsébet (75), 2002

Dallamát vö. Jósavay 1936, 336. sz.

JÉZUS SZÍVE, LEGDRÁGÁBB KINCS

1. Jé - zus Szí - ve, leg - drá - gább kincs, mind - nyá - junk - nak Szent Szí - ve,

Szűz - a - nyá - nak, Má - ri - á - nak bol - dog - sa - ga, gyö - nyö - re.

Kérd é - ret - tünk, É - des - a - nyánk, Szent Fi - ad - nak Szent Szí - vét,

Hogy óv - ja meg min - den bűn - től őt tisz - te - lő, hű né - pét.

2. Özvegyeket s az árvákat, kik hozzád felzokognak,
Vigasztald meg, te, vigasza sok ezer bánkódónak.
Kérd érettünk, Édesanyánk, szent Fiadnak Szent Szívét,
Hogy irgalma törölje le a fájdalom bús könnyét.

Csóka, kéziratos kántorkönyv

